ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1963

Vyhlásené: 02.02.1963 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

9

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 11. januára 1963

o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o vzájomnom právnom styku v občianskoprávnych veciach, o listinách a o právnych informáciách so Záverečným protokolom

Dňa 10. novembra 1961 bola v Prahe dojednaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o vzájomnom právnom styku v občianskoprávnych veciach, o listinách a o právnych informáciách so Záverečným protokolom. So Zmluvou vyslovilo Národné zhromaždenie súhlas 5. júla 1962 a prezident republiky ju ratifikoval 1. októbra 1962. Ratifikačné listiny boli vymenené vo Viedni 31. októbra 1962. Podľa svojho článku 30 Zmluva so Záverečným protokolom nadobudla účinnosť 30. decembra 1962. České znenie Zmluvy a Záverečného protokolu sa vyhlasujú súčasne.*)

Prvý námestník ministra:

dr. Gregor v. r.

ZMLUVA medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o vzájomnom právnom styku v občianskoprávnych veciach, o listinách a o právnych informáciách

Prezident Československej socialistickej republiky a Spolkový prezident Rakúskej republiky sa dohodli uzavrieť Zmluvu o vzájomnom právnom styku v občianskoprávnych veciach, o listinách a o právnych informáciách a na ten účel vymenovali za svojich splnomocnencov: Prezident Československej socialistickej republiky Václava Davida, ministra zahraničných vecí, Spolkový prezident Rakúskej republiky dr. Heinricha Calica, mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra, ktorí vymeniac si svoje plnomocenstvá a zistiac ich v dobrej a náležitej forme dohodli sa takto:

I. časť

Právna ochrana, doručovanie a právna pomoc v občianskoprávnych veciach

Právna ochrana

Článok 1

(1) Občania jedného zmluvného štátu majú na území druhého zmluvného štátu voľný prístup na súdy a môžu pred nimi vystupovať za rovnakých podmienok ako vlastní občania.

(2) Ustanovenia tejto zmluvy o občanoch jedného zo zmluvných štátov sa vzťahujú takisto na právnické osoby vrátane obchodných spoločností, ktoré boli zriadené podľa právneho poriadku jedného zo zmluvných štátov a majú sídlo na jeho území.

Trovy konania

Článok 2

(1) Občanom jedného zo zmluvných štátov, ktorí vystupujú pred súdmi druhého zmluvného štátu ako žalobcovia (navrhovatelia) alebo intervenienti, a majú svoje bydlisko, pobyt alebo sídlo v jednom zo zmluvných štátov, nemožno uložiť zloženie žalobnej zábezpeky pre trovy konania z toho dôvodu, že sú cudzincami alebo že nemajú v druhom zmluvnom štáte bydlisko, pobyt alebo sídlo.

(2) Pokiaľ sa vyžaduje podľa právneho poriadku jedného zo zmluvných štátov zloženie preddavku na úhradu súdnych poplatkov, platí ustanovenie odseku 1.

(3) Pokiaľ sa vyžaduje podľa právneho poriadku jedného zo zmluvných štátov zaplatenie súdneho poplatku pre konanie pri podaní žaloby (návrhu), musí sa poskytnúť občanovi druhého zmluvného štátu pre zaplatenie tohto poplatku lehota najmenej 1 mesiac.

(4) Občanom druhého zmluvného štátu smie sa uložiť zloženie preddavku na trovy, ktoré má znášať jedna strana, len za rovnakých podmienok a v rovnakom rozsahu ako vlastným občanom.

Článok 3

(1) Právoplatné a vykonateľné rozhodnutia vydané v jednom z oboch zmluvných štátov, ktorými bolo uložené žalobcovi (navrhovateľovi) alebo intervenientovi oslobodenému podľa článku 2 alebo podľa právnych predpisov platných v štáte, kde bola žaloba podaná, od žalobnej zábezpeky alebo zloženia preddavku, zaplatenia trov konania alebo súdnych poplatkov, sú na návrh vykonateľné na území druhého zmluvného štátu. Návrh môže sa podať priamo na súde, ktorý je príslušný pre rozhodnutie o ňom, alebo na súde, ktorý vo veci rozhodol v prvej stolici.

(2) Ustanovenie odseku 1 platí aj pre rozhodnutia, ktorými bude výška trov konania alebo súdnych poplatkov určená dodatočne.

(3) Navrhovateľ musí predložiť:

a) vyhotovenie výroku rozhodnutia opatrené doložkou o právoplatnosti a vykonateľnosti;

b) jeho preklad do jazyka súdu, ktorý je príslušný na rozhodnutie o návrhu;

c) v prípade podania návrhu na súde, ktorý rozhodol v prvej stolici, aj jeho preklad do jazyka súdu, ktorý je príslušný na rozhodnutie o návrhu.

Pre preklady platí článok 17 ods. 3. Ak je návrh podaný na súde, ktorý rozhodol v prvej stolici, odošle sa rovnakým spôsobom ako dožiadanie o právnu pomoc.

(4) Rozhodnutia súdov druhého štátu uvedené v odseku 1 sa vykonajú ako tuzemské rozhodnutia s tým, že proti rozhodnutiu o návrhu na exekúciu je prípustný opravný prostriedok.

(5) K trovám konania v zmysle odseku 1 patria aj trovy za vydanie doložky o právoplatnosti a vykonateľnosti, ako aj za požadované preklady a overenia. Tieto trovy určí na návrh ten súd, ktorý rozhoduje o výkone.

Výhody poskytované so zreteľom na majetkové pomery (právo chudobných)

Článok 4

(1) Občania jedného zo zmluvných štátov požívajú pred súdmi druhého zmluvného štátu výhody poskytované so zreteľom na majetkové pomery (právo chudobných) za rovnakých podmienok a v rovnakom rozsahu ako vlastní občania.

(2) Výhody uvedené v odseku 1, ktoré patria účastníkovi v súdnom konaní v jednom zmluvnom štáte, sa vzťahujú aj na všetky procesné úkony, ktoré sa vykonajú v tej istej veci v druhom zmluvnom štáte. Tieto výhody sa vzťahujú aj na exekučné konanie o vymáhaní trov (článok 3), pokiaľ platia pre toto exekučné konanie podľa práva štátu, v ktorom sa má exekúcia vykonať.

Článok 5

(1) Potvrdenia na dosiahnutie výhod uvedených v článku 4 odseku 1 vystavia príslušné úrady zmluvného štátu, na území ktorého má navrhovateľ svoje bydlisko, pobyt alebo sídlo.

(2) Ak navrhovateľ nemá bydlisko ani pobyt na území žiadneho zo zmluvných štátov, môže toto potvrdenie vystaviť príslušný diplomatický alebo konzulárny zastupiteľský úrad štátu, ktorého občanom je navrhovateľ. Toto ustanovenie nevylučuje poskytnutie výhod uvedených v článku 4 odsek 1, na základe potvrdenia vydaného úradom štátu, v ktorom má navrhovateľ svoje bydlisko alebo pobyt.

Článok 6

Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na povolenie výhod uvedených v článku 4 odseku 1, má právo v medziach svojho úradného oprávnenia preskúmať predložené potvrdenie.

Článok 7

(1) Ak chce občan jedného z obidvoch zmluvných štátov, majúci bydlisko, pobyt alebo sídlo v jednom z týchto štátov použiť pred súdom druhého zmluvného štátu výhody uvedené v článku 4 odsek 1, môže podať návrh na priznanie týchto výhod do zápisnice na okresnom súde príslušnom podľa jeho bydliska, pobytu alebo sídla.

(2) K tomuto návrhu sa pripojí potvrdenie uvedené v článku 5 a prípadne opísanie podstaty veci.

(3) Návrh i s dokladmi sa odošle spôsobom uvedeným v článku 9.

(4) Návrh sa prejedná bez ohľadu na tom, že nie je spísaný v jazyku súdu, ktorý o ňom rozhoduje. Preklady, ktoré budú prípadne potrebné, obstarajú orgány štátu, ktorého súd vo veci rozhoduje.

(5) Súd príslušný na rozhodnutie o návrhu určí navrhovateľovi v prípade, že výhody povolí, z úradnej moci zástupcu.

Spoločné ustanovenia o doručovaní a právnej pomoci

Článok 8

(1) Zmluvné štáty sa zaväzujú, že ich súdy si budú vzájomne na dožiadanie poskytovať právnu pomoc a vykonávať doručovanie vo veciach občianskoprávnych, ako aj vo veciach rodinného práva.

(2) Súdy poskytujú právnu pomoc a vykonávajú doručovanie vo veciach uvedených v odseku 1 aj na dožiadanie správnych úradov, pokiaľ sú pre tieto veci príslušné. Ustanovenia o doručovaní a o právnej pomoci, ktoré sa vzťahujú na dožiadania súdov, sa použijú obdobne i na dožiadania uvedených správnych úradov.

Článok 9

Súdy oboch zmluvných štátov sa navzájom stýkajú pri doručovaní a poskytovaní právnej pomoci prostredníctvom svojich ministerstiev spravodlivosti, pokiaľ nie je v tejto Zmluve určené niečo iné.

Článok 10

Súdy môžu pri dožiadaní o doručenie alebo poskytnutie právnej pomoci používať vlastný jazyk. Dožiadania treba opatriť úradnou pečaťou; nepotrebujú žiadne overenie.

Článok 11

Dožiadanie obsahuje tieto údaje:

a) označenie veci, ktorej sa dožiadanie týka;

b) meno a priezvisko účastníkov, povolanie, bydlisko alebo pobyt, u právnických osôb názov a sídlo;

c) mená, priezviská a adresy ich zástupcov, ak boli ustanovení;

d) potrebné údaje o predmete dožiadania, pri dožiadaní o doručenie najmä adresu príjemcu a označenie písomnosti, ktorá má byť doručená, pri dožiadaní o právnu pomoc najmä okolnosti, o ktorých sa má vykonať dôkaz, prípadne aj otázky, ktoré sa majú klásť osobám, o výsluch ktorých sa žiada.

Článok 12

Vybavenie dožiadania vrátane jazyka, ktorý sa pritom použije, sa spravuje právnymi predpismi zmluvného štátu, ktorého súd je dožiadaný. Tento súd však použije výslovne označené predpisy druhého zmluvného štátu o konaní, ak bol o to požiadaný a ak použitie týchto predpisov neodporuje zásadám právneho poriadku štátu, ktorého súd bol dožiadaný.

Článok 13

(1) Ak je adresa osoby, ktorá sa má vyslúchnuť alebo ktorej sa má doručiť písomnosť, uvedená nesprávne alebo nepresne, zistí dožiadaný súd podľa možnosti správnu adresu.

(2) Ak nie je dožiadaný súd na vybavenie dožiadania príslušný, postúpi dožiadanie príslušnému súdu, ak je tento súd v tom istom štáte. Dožiadaný súd o tom upovedomí priamo poštou súd dožadujúci.

(3) Dožiadaný súd oznámi včas dožadujúcemu súdu na jeho žiadosť doporučeným listom priamo poštou miesto a čas, kedy dožiadanie o právnu pomoc vybaví.

Článok 14

V prípadoch, v ktorých dožiadanie nebude môcť byť vybavené, vrátia sa spisy a oznámia dôvody, pre ktoré sa dožiadanie nemohlo vykonať alebo pre ktoré bolo jeho vybavenie odmietnuté.

Článok 15

(1) Medzi zmluvnými štátmi sa nebudú uhrádzať trovy, ktoré vznikli pri vybavení dožiadania, s výnimkou odmien vyplácaných znalcom.

(2) Výšku trov, ktorá sa podľa odseku 1 neuhrádza, treba oznámiť dožadujúcemu súdu s tým, o aké trovy ide.

(3) Vykonanie znaleckého dôkazu môže sa urobiť závislým od zloženia preddavku na dožadovanom súde len vtedy, ak znalečné má uhradiť účastník, ktorého bydlisko, pobyt alebo sídlo je v štáte, ktorého súd bol dožiadaný.

Článok 16

Vybavenie dožiadania sa môže odmietnuť len vtedy, ak podľa názoru štátu, ktorého súd bol dožiadaný, vybavenie dožiadania odporuje verejnému poriadku.
Osobitné ustanovenia o doručovaní

Článok 17

(1) Dožiadaný súd doručí písomnosti podľa svojich právnych predpisov, ak sú spísané v jeho jazyku alebo ak je k nim pripojený preklad do jeho jazyka; článok 12 nie je tým dotknutý.

(2) V ostatných prípadoch, ktoré nie sú uvedené v odseku 1, doručia sa písomnosti príjemcovi len vtedy, ak ich dobrovoľne prevezme.

(3) Preklad uvedený v odseku 1 musí byť buď vyhotovený úradne alebo jeho správnosť potvrdená tlmočníkom, ktorý bol úradne ustanovený v jednom z obidvoch zmluvných štátov; podpis tlmočníka nemusí byť overený.

Článok 18

Doručenie sa potvrdí buď doručným listom, ktorý bol zaslaný dožadujúcim súdom alebo ktorý pripojil dožiadaný súd, alebo zápisnicou spísanou týmto súdom. Doručný list a zápisnica bude opatrená podpisom doručujúceho orgánu, súdnou pečaťou a podpisom osoby, ktorá písomnosť prevzala, prípadne poznámkou o inom spôsobe doručenia; z doručného listu a zo zápisnice musí byť zrejmé označenie doručovanej písomnosti, jej číslo, dožadujúci súd, spôsob a deň doručenia.
Osobitné ustanovenia o právnej pomoci

Článok 19

Ustanoveniami tejto Zmluvy nie je dotknuté oprávnenie diplomatických a konzulárnych zastupiteľských úradov obidvoch zmluvných štátov stýkať sa s občanmi svojho štátu aj vo veciach upravených touto Zmluvou, pokiaľ nejde o osoby s dvojakým štátnym občianstvom; pritom sa však nesmie vyhrážať donucovacími prostriedkami ani sa nesmú používať.

II. časť
Ustanovenia o listinách

Článok 21

(1) Verejné listiny vydané súdom alebo správnym úradom jedného zo zmluvných štátov opatrené úradným podpisom a úradnou pečiatkou požívajú aj pred súdmi a správnymi úradmi druhého štátu dôkaznú moc verejných listín. To platí aj pre iné tuzemské listiny, ktoré majú podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom boli vydané, dôkaznú moc verejných listín.

(2) Túto dôkaznú moc má aj overovacia doložka, ktorou súd, správny úrad alebo rakúsky verejný notár overil pravosť podpisu na súkromnej listine.

Článok 22

Listiny uvedené v článku 21 odsek 1, ako aj doložky overujúce pravosť podpisu, ktoré sú opatrené úradným podpisom a úradnou pečiatkou súdu, správneho úradu alebo osoby, ktorá listinu vystavila, nemusia sa pre použitie pred súdmi alebo správnymi úradmi druhého zmluvného štátu ďalej overovať.

Článok 23

(1) Obidva zmluvné štáty si budú bezplatne zasielať matričné doklady týkajúce sa narodenia, uzavretia manželstva a úmrtia občanov druhého zmluvného štátu, pokiaľ zápisy boli urobené po dni nadobudnutia účinnosti tejto Zmluvy.

(2) Ak sa po dni nadobudnutia účinnosti tejto Zmluvy vykonal dodatočný zápis do matriky narodení, manželstiev alebo úmrtí, zašle sa v zmysle odseku 1 úplný výpis pôvodného i dodatočného zápisu.

(3) Úmrtné listy sa zasielajú hneď, ostatné listy spoločne raz za štvrť roka.

Článok 24

Na žiadosť úradu jedného zmluvného štátu vyhotoví a zašle príslušný úrad druhého zmluvného štátu pre úradnú potrebu bezplatne výpisy, ako aj úradné odpisy z matriky alebo vyhotovenie súdneho rozhodnutia týkajúce sa osobného stavu. Žiadosť musí byť dostatočne odôvodnená verejným záujmom.

Článok 25

Zasielanie listín podľa článku 23, ako aj žiadostí podľa článku 24 a ich vybavenie sa deje diplomatickou alebo konzulárnou cestou; preklady netreba pripájať.

Článok 26

V pomere medzi zmluvnými štátmi nie je potrebné potvrdenie vyžadované právnymi predpismi jedného zo zmluvných štátov o príslušnosti úradu, ktorý vydal osvedčenie o spôsobilosti na uzavretie manželstva.

III. časť
Informácie o právnom poriadku

Článok 27

Ministerstvo spravodlivosti Československej socialistickej republiky a Spolkové ministerstvo spravodlivosti Rakúskej republiky si budú vzájomne na požiadanie poskytovať informácie o právnych predpisoch, ktoré platia alebo platili v ich štáte.

IV. časť
Spoločné a záverečné ustanovenia

Článok 28

Ustanovenia I. a II. časti tejto Zmluvy, ktoré sa týkajú súdov, použijú sa aj na československé štátne notárstva, pokiaľ ide o veci, ktoré patria v Rakúskej republike do pôsobnosti súdov.

Článok 29

Táto zmluva sa bude ratifikovať; ratifikačné listiny sa čo najskôr vymenia vo Viedni.

Článok 30

(1) Táto Zmluva nadobúda účinnosť 60 dní po výmene ratifikačných listín.

(2) Zmluva je uzavretá na dobu 5 rokov a platí ďalej, pokiaľ jeden zo zmluvných štátov neoznámi druhému zmluvnému štátu 6 mesiacov pred uplynutím týchto piatich rokov, že Zmluvu vypovedá.

(3) Ak nebude Zmluva podľa odseku 2 vypovedaná, platí ďalej na neurčitý čas, pokiaľ jeden zo zmluvných štátov neoznámi druhému zmluvnému štátu, že Zmluvu vypovedá; v tomto prípade platí Zmluva ešte jeden rok po výpovedi.
Na dôkaz toho splnomocnenci obidvoch zmluvných štátov túto Zmluvu podpísali a opatrili ju pečaťami.
Dané v Prahe 10. novembra 1961 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v jazyku českom a nemeckom, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku

David v. r.

Za Rakúsku republiku

Calice v. r.

ZÁVEREČNÝ PROTOKOL

Pri podpise dnes uzavretej Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o vzájomnom právnom styku v občianskoprávnych veciach, o listinách a o právnych informáciách sa dosiahla dohoda o nasledujúcich bodoch:

1. V Československej socialistickej republike sú verejnými matričnými dokladmi aj matričné výpisy z matrík príslušných cirkevných orgánov vyhotovené pred 1. januárom 1950. Ministerstvo zahraničných vecí Československej socialistickej republiky zašle Spolkovému ministerstvu zahraničných vecí Rakúskej republiky zoznam do úvahy prichádzajúcich cirkví a náboženských spoločností do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto Zmluvy.

   V Rakúskej republike sú verejnými matričnými dokladmi aj doklady, ktoré boli vydané príslušnými cirkevnými orgánmi zákonom uznaných cirkví a náboženských spoločností, a to sobášne listy ohľadne manželstiev, ktoré boli pred nimi uzavreté pred 1. augustom 1938, ako aj rodné listy (potvrdenia o narodení) a úmrtné listy ohľadne narodení a úmrtí, ktoré boli zapísané pred 1. januárom 1939. Spolkové ministerstvo zahraničných vecí Československej socialistickej republiky zoznam týchto cirkví a náboženských spoločností do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto Zmluvy.

2. Ustanovenie článku 22 sa použije aj na listiny vydané rakúskymi nositeľmi sociálneho poistenia, ktoré podľa rakúskeho práva nie sú verejnými listinami.

3. Do času, kým nadobudne účinnosť dohovor o sociálnom poistení medzi obidvoma zmluvnými štátmi, sa vzťahujú ustanovenia tejto Zmluvy obdobne aj na rozhodcovské súdy sociálneho poistenia v Rakúskej republike. Rakúske súdy budú vykonávať doručovanie a poskytovať právnu pomoc na základe dožiadania československých súdov podľa tejto Zmluvy vo veciach sociálneho zabezpečenia.

4. Nadobudnutím účinnosti tejto Zmluvy nie je dotknutá úprava občianskoprávnych a trestných vecí, na ktoré sa táto Zmluvy nevzťahuje (dedičské veci, veci poručenské a opatrovnícke, ako aj trestné veci; oznámenie č. 12 vo Vestníku československého Ministerstva spravodlivosti z roku 1948 a zhodné oznámenie v Úradnom liste rakúskej justičnej správy z roku 1948 str. 7).

Na dôkaz toho podpísali splnomocnenci tento Záverečný protokol, ktorý tvorí súčasť Zmluvy.

Dané v Prahe 10. novembra 1961 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v jazyku českom a nemeckom, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku

David v. r.

Za Rakúsku republiku

Calice v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.